

בכלית בריאות. וכחות בליונים באלה עם כל המפלגות שלכם גרועים הרבה יותר מכל הכחות שכיו בדורות שלפנינו באלפים ורבעות דורות, ואעפ"י הכל רצון אחריכם ומחזקין אותם בכל מיני חזק, לא כי ירדו נורא כזו מעולם.

המחזק

ובבר בבחי שדורית הדור של עיקצא דמשיחא הוא הדור של שכתה בחורב שאמרו חז"ל ודרך בצעש"ט בק' נשחכה לגמרי מהדור וכל מי שרואה ליעול את השם לבגאחו ולעוצחו אומר זה דרך בצעש"ט כחפצו ורצונו. וחכמי חכונה מתחשבים עם סיפורי מעשיות שרובם ככולם שקרים וכזבים ומשחנים מפס אל פס בשינויים מן הקצה אל הקצה, ואם אלו השקרים נכתבו אח"כ בספרים סודרים שביא ס"ת. וכבר כתב ברמב"ם ז"ל באגרת חיומן על איזה פנין שחלק עליו ח"ל: שראוי לך לדעת שהדברים האלה וכיוצא בהם הוא וכח ולא יכ"י לך לראי לפי שמתאמץ בחזקים בספרים, שהמחזק כמו שהוא מחזק בלשונו, מחזק בקולמוסו, ואין זה נמוץ עליו, עכ"ל. והאמת הוא שדורינו אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שנשמים כמצואר בגמרא, וכשיצא אלי' ומשיח יחזירו את כל ישראל בתשובה ויאירו עינינו בעמקי החוכמה, גם יתגלה לנו תורת בצעש"ט בק' וחמור בגמרא לישאל ומלאה בארץ דעה את כ'. כשי"ת ירחם ויחיה לראותם במהרה.

חשש שמא אינו רוצה לקבל את המינין חיישין די דילמא מין הוא ומפלגין אותו מלכויות ש"ץ, שהרי צעש"ט בצרכה המינין אפשר שכי' טעם מחמת שכתה, כאשר כן כי' באמת בשמואל הקטן, ואעפ"י חילו לא כי' מחזק צד כי' מפלגין אותו, כי' החמירו בחיוב קבלת המינין. ובשמואל הקטן אמרו בגמרא סוטה דף מ"ח שיאלה ב"ק מן השמים ואמרה יש צדס אדם אחד שראוי שחשכ שכינה עליו אלא שאין דורו זכאין לכך, ונחנו פנינום בשמואל הקטן, וא"כ כי' גדול בקדושה מכל בני דורו בימי הבנאים שכי' אחד שראוי שחשכ שכינה עליו, וגם הוא צעלמו חיון צרכה המינין ואעפ"י לא כי' מופיל לו כ"ז חילו כי' חשש עליו שאינו רוצה לקבל את המינין היו חושדין אותו למין, ומכש"כ מי שאמר בפירושו שלא די שאין לקבל אותם אלא שצריך גם ללמוד עליהם זכות, שהוא מיונה. וק"ו ב"ב של ק"ו באומרים פירושים זרים באותה הצרכה לבזל במינים, הישיך מהצבואר בגמרא וברמב"ם ור"י ושאר פוסקים, שזכ ודאי מיונה גמורה. ר"ל, ואין זה כמו טעם בצרכה המינין שגמרא, דכחם אפשר שהוא ע"י טעם ושכתה, ועכ"פ אינו אלא חשדא, אבל לא כן הוא במי שאומר בזדון ובשאלט נפש דברים שלא היו ולא נבראו.

קפה

ובמסית יש כמה לאוין דאורייתא שלא ללמד עליו זכות, דלאו דלא חתמו עליו קאי שלא ללמד עליו זכות, ולא דלא חכמה עליו קאי על שלא ימוץ ולא ישחוק מללמד עליו תוב כמצואר ברמב"ם ספר המטות ל"ח כ"א וכ"ב וברמב"ם פ"א מה' סוכה דין כ"י. ופיין גמרא סוכה דין דף ל"ג וברש"י עב"ת פ' ראש וברא"י בצפר החינוך וכל שאר מוני המטות. ויש עוד כמה לאוין על המסית, לא חאבה לו ולא השמע אליו ולא תחום עיון עליו, פ"י במין המטות ופירושים. וכל המחגיפים לאותה מלכות המינות אשר לא היו מסיתים ומדיחים כמוכם מיום שנברא העולם, עוברים על כל אלו הלאוין. ובימי בצדוקים וגם בימי כח ש"ץ כל מי שראו בו איזה נעי' להם, היו בכל מחרחקין ממנו

הנה הארבעתי קצת צענינים שונים כנוגעים בכלכלה זו, אבל הרבה יותר נשאר בקולמוס מה שאי אפשר להעלות על הגליון. גם נלחתי להאריך כל כך. והאמת עד לעצמו למצקשי האמת כי הוא צרור לכלכלה בלי שום ספק ופקפוק כי מורא ואיום הוא כל האיסורין החמורים שהבאתי שיש בהשתתפות א' לביות חצר הכנסת, אשר כל אחד ואחד מהאיסורים בהם הוא ביכר ואל יעבור, וכל הבולכים אל הצחירות ונצחיתם צחי כחם להשתתף על ידם באותה הכנסת העמלה כנה כמה מודים צע"ז זו, וגם נעשים בזה שותפים לאותו הכינוס של רשעים כי מכחם ושחם של הצחירים יושבים שם חצרי הכנסת, ונעשה בכל שותפות אל חצי אטות